

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/43/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219203641
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2219203641.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačaja vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: F. S., nar. XX. D. XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, dieťa matky: N. S., nar. X. O. XXXX, trvale pobytom S., C. XX/A, zastúpená splnomocnencom: JUDr. Peter Múčka, advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Hlboká cesta 1719/4, Šamorín a otca: H. S., nar. XX. M. XXXX, trvale pobytom F. XXX, zastúpeného advokátkou: Mgr. Eva Bognárová, so sídlom Bratislava, Krížna 17, o zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 11. februára 2020 č.k. 21P/77/2019-332 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Bratislava III. č.k. 37P/74/2015-75 z 5. mája 2015 v časti výživného tak, že zvýšil výživné na maloletého F. zo sumy 130,- eur mesačne na sumu 300,- eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky počnúc 20. septembrom 2019. Zaostalosť vzniknutú na výživnom v období od 20. septembra 2019 do vyhlásenia rozsudku vo výške 658,- eur umožnil otcovi splácať v splátkach 30,- eur mesačne spolu s bežným výživným vždy do 15. dňa mesiaca vopred k rukám matky, pod sankciou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas; žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil vecne tak, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava III. č.k. 37P/74/2015-75 z 5. mája 2015 bolo manželstvo rodičov maloletého F. rozvedené a súd schválil rodičovskú dohodu, ktorou sa maloletý F. zveril na čas po rozvode do výchovy a starostlivosti matky a otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 130,- eur mesačne a upravený bol i styk s maloletým tak, že otec je oprávnený sa s ním stretávať každý páry týždeň v kalendárnom roku od piatka od 15,00 hod. do nedele do 17,00 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku od utorka od 15,00 hod. do stredy do 19,00 hod. Súd prvej inštancie v dôvodoch uviedol, že v čase ostatnej úpravy bol priemerný mesačný príjem otca maloletého 339,09 eur, ale v prvých šiestich mesiacoch roku 2019 bol priemerný mesačný príjem otca už 1.525,76 eur, pričom otec maloletého skončil svoj pracovný pomer v spoločnosti Stavmat stavebniny s.r.o., následne získal živnostenské oprávnenie a kúpil obchodný podiel v spoločnosti Best house, s.r.o., v ktorej je v súčasnosti jediným spoločníkom a konateľom, splatil vklad vo výške 5.000,- eur. Spoločnosť Best house, s.r.o. mala za rok 2019 základ dane vo výške 2.318,39 eur a otec ako fyzická osoba - živnostník vo výške 6.092,23 eur. V čase ostatnej úpravy v roku 2015 priemerná čistá mzda matky predstavovala 325,10 eur mesačne, v roku 2019 už 574,75 eur mesačne. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že príjem otca sa niekoľko násobne

zvýšil, zvýšil sa príjem matky, avšak ani nie na dvojnásobok. Za právne irelevantnú považoval súd prvej inštancie skutočnosť, že otec ukončil pracovný pomer a v súčasnosti je jeho príjem 872,- eur mesačne, keďže otec ukončil pracovný pomer dobrovoľne z dôvodu nezhôd s kolegami, a súd prvej inštancie vyvodil, že sa bez vážneho dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania. Súd prvej inštancie zohľadnil i celkové majetkové pomery oboch rodičov, pričom sám otec uviedol, že maloletého bráva na rôzne dovolenky a okrem toho má výdavky na jeho športové vyžitie, otec zaplatil obchodný podiel spoločnosti Best house 5.000,- eur. Súd prvej inštancie ďalej dôvodil, že na strane maloletého F. došlo k zmene pomerov nielen z objektívnych dôvodov, prirodzeným fyzickým rastom, ale predovšetkým začatím povinnej školskej dochádzky. Celkové opodstatnené náklady na maloletého ustálil podľa vykázaných výdavkov na sumu 495,45 eur mesačne. Pomer platenia výdavkov určil rodičom pomerom 3:2, keď otec je povinný prispievať 300,- eur a matka sumou 195,45 eur, pričom zohľadnil osobnú starostlivosť matky. Výživné súd prvej inštancie zvýšil od podania návrhu a preto rozhodol i o zročnom výživnom, keď zohľadnil platenie výživného otcom v sume 160,- eur mesačne. Nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 658,- eur povolil otcovi splácať po 30,- eur tak, aby splácanie zročného výživného neohrozilo finančnú situáciu otca maloletého a ani samotného maloletého. Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 a 2 a § 78 ods. 1 z.č. 36/2005 Z.z. Zákona o rodine (ďalej len „ZoR“). Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec maloletého. Dôvodil, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec i nesprávne právne posúdil. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne ustálil výdavky na osemročné dieťa bez mimoriadnych nákladov na zdravie, výživu a záujmovú činnosť celkom vo výške 495,45 eur. Nesprávne vyhodnotil i príjem otca, pričom otec deklaroval príjem len vo výške 872,- eur, keďže dôvodom jeho odchodu z pracovného pomeru bola nehoda s kolegami na pracovisku, keď súd prvej inštancie nesprávne tento dôvod označil za neobjektívny. Podotkol, že pracovať v kolektíve, kde sa človek cíti zle, negatívne vplyva na zamestnanca, jeho pracovné výkony ale i na jeho zdravotný stav a v konečnom dôsledku vždy popísaný stav skončí ukončením pracovného pomeru. Ku svojim majetkovým pomerom uviedol, že je síce vlastníkom nehnuteľnosti - rodinného domu, ale túto nadobudol pred uzavretím manželstva za väčšinovej finančnej investície rodiny. Následne sa však on aj rodina ocitol vo veľmi vážnych finančných problémoch, obchodná spoločnosť rodiny skrachovala a zostali len dlhy, ktoré splácajú do dnešného dňa. Pokiaľ ide o kúpu obchodného podielu podotkol, že hodnota obchodného podielu nie je definovaná hodnotou výšky základného imania spoločnosti a pri kúpe obchodného podielu sa kúpna cena odvodzuje od dohody zmluvných strán, ktorá je individuálna a závisí od množstva skutočností a ekonomických parametrov kupovanej spoločnosti. Súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil možnosť zisku otca z podnikateľskej činnosti spoločnosti Best house, s.r.o., keď vychádzal z hodnoty základu dane spoločnosti v roku 2019 vo výške 2.318,39 eur, keď súčet výnosov z hospodárskej činnosti predstavoval sumu 31.535,88 eur a nákladov sumu 29.337,21 eur, pričom otec sa stal jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti až 27. septembra 2019 a na hospodárskom výsledku sa mohol teoreticky podieľať len za tri mesiace. K vlastníctvu motorového vozidla uviedol, že toto je v režime leasingu a otec ho používa pre účely podnikania a náklad leasingu je nákladom obchodnej spoločnosti. K podielu otca na úhradách nákladov na maloletého uviedol, že súd prvej inštancie neprihliadal na skutočnosť, že otec sa o maloletého stará každý druhý víkend, spolu sa venujú športu, bicyklujú, lyžujú, snowboardujú, chodia na celodenné výlety, víkendové pobyty, čo prináša náklady, ktoré sú podstatne vyššie, ako bežné potreby syna, ide o náklady na oblečenie, cestovanie, vstupy, pobytové náklady. Zvýšením výživného na 300,- eur maloleté dieťa stratí možnosť venovať sa športovaniu s otcom v nezmenenom režime ako doposiaľ. Dodal, že zdravý vývoj syna ovplyvňuje aj jeho športovanie, ktorému sa s matkou nevenuje z dôvodu nedostatku času a podmienok. Víkendy s maloletým prežívajú intenzívne a náklady na šport majú byť súčasťou celkových nákladov na syna. Dodal, že v zmysle rodičovskej dohody bol zaviazaný úhradou mesačného výživného 130,- eur, v roku 2019 zvýšil bez rozhodnutia súdu úhradu výživného na 160,- eur, hradí mesačné poistenie 11,- eur a náklady na šport sa pohybujú v rozpätí 100-150,- eur mesačne. Snaží sa zabezpečiť synovi uspokojovanie potrieb bežných, ale v rámci vzájomného vzťahu aj nadstavby, ktorú s matkou nemá a to športové dovolenky, rekreačné pobyty, pričom súd neakceptoval túto stránku a potreby maloletého. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a výživné zvýšil na 200,- eur mesačne.

3. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka maloletého, ktorá uviedla, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne a právne správny a navrhla odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 z.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), preskúmal rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 z.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba napriek námietkam otca považovať za vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke a preto je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods.1 CSP).

5. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý v danom prípade ani nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bolo posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky a naplnené skutkové okolnosti pre zvýšenie výživného otca na maloletého F. S. z doterajších 130,- eur mesačne na 300,- eur mesačne s účinnosťou od 20. septembra 2019.

6. Podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

7. Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného postupu. Práve pre správnosť a objektívnu argumentačnú presvedčivosť takto súdom prvej inštancie predostretých dôvodov by tak zásadne postačovalo len konštatovanie správnosti dôvodov súdu prvej inštancie odvolacím súdom s odvolaním sa na ne (§ 387 ods. 2 CSP). Nakoľko tu však bol i nesúhlas otca s takýmito dôvodmi, a tým vyvolaná potreba vysporiadania sa aj s tzv. odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 CSP), pre úplnosť odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd považuje za potrebné doplniť nasledovné:

8. V čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa je zakotvená zásada, že obaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa.

9. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

10. V zmysle čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

11. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

12. Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh (ods. 1). Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov (ods. 3).

13. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má pritom prednosť pred inými výdavkami

rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

14. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

15. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

16. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona, je pri rozhodovaní o zmene výživného nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania súdu, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 Zákona o rodine, už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

17. Konkrétna výška výživného je potom ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

18. V predmetnej veci súd prvej inštancie postupoval v zmysle vyššie uvedených kritérií a hodnoverne ustálil, že došlo k zmene pomerov odôvodňujúcej zvýšenie vyživovacej povinnosti otca k maloletému F.. Otec v podanom odvolaní namietal predovšetkým stanovenú výšku vyživovacej povinnosti, keď mal za to, že nebol správne zohľadnený jeho príjem.

19. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pri rozhodovaní o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k maloletému F. správne

vyhodnotil schopnosti a možnosti oboch rodičov prispievať na výživu maloletého F., zohľadniac najmä ich vek, zdravotný stav, dosiahnutú kvalifikáciu, ich majetkové pomery. Správne vyhodnotil odôvodnené potreby maloletého F.. Zohľadnil i skutočnosť, že matka maloletého sa o mal. F. osobne stará, čím v určitom rozsahu kompenzuje finančné plnenie potrebné na uspokojovanie odôvodnených potrieb maloletého. U otca maloletého správne prihliadol aj na potencionálny príjem (v rozsahu cca 1.500,- eur mesačne), s ktorým by mohol disponovať, ak by sa nevzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetku, keď síce nebol preukázaný špekulatívny charakter za účelom zníženia resp. nezvýšenia vyživovacej povinnosti, ale samotný dôvod vzdania sa zamestnania pre nehody s kolegami nezakladal dôvod pre nezohľadňovanie príjmu. Otec maloletého F. sa na základe slobodného rozhodnutia vzdal výhodnejšieho zamestnania poskytujúceho mu vyšší príjem bez vážneho dôvodu, keď len subjektívny pocit otca o nezdravom pracovnom prostredí pre nehody s kolegami nemôžu viesť k zmene reálnych schopností otca ako kritéria určovania rozsahu vyživovacej povinnosti. Zánik pracovného pomeru otca odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie považoval za vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania. Súd prvej inštancie správne zhodnotil i celkové majetkové pomery otca, správne zohľadnil vlastníctvo nehnuteľností, motorového vozidla, motorky, dovolenkové pobyty, športové vyžitia. Odvolaciu námietku otca, že nehnuteľnosť nadobudol pred uzavretím manželstva s matkou maloletého a nadobudol ju z finančných prostriedkov svojej rodiny považoval odvolací súd za irelevantnú, keď relevantné je len vlastníctvo nehnuteľnosti, nie čas a spôsob nadobudnutia. Životná úroveň otca sa javí byť nadpriemerná a maloletý F. má právo sa na nej podieľať.

20. Čo sa týka primeranosti výšky zvýšeného výživného odvolací súd sa stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá zvýšenie výživného otca na sumu 300,- eur mesačne (cca 10,- eur denne).

21. Pokiaľ otec prispeje na výživu maloletého sumou 300,- eur mesačne, ktorá suma predstavuje cca 20% z jeho potenciálneho príjmu, matka sumou 195,45 eur mesačne (poskytne mu bývanie a uhradí s tým súvisiace náklady, zabezpečí mu stravu, pranie a žehlenie jeho vecí, uprace jeho vecí a pod.) a k tomu sa pripočíta suma rodinných prídavkov 24,34 eur mesačne, vytvorí sa dostatok finančných prostriedkov potrebných na krytie odôvodnených potrieb maloletého. Na strane otca zostane naďalej istá rezerva do výšky 30% z jeho príjmov, z ktorej bude možné čerpať v budúcnosti pri ďalšom navýšení výživného, s poukazom na rastúce potreby maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v zmysle ustálenej súdnej praxe má vo všeobecnosti výživné (na všetky výživou oprávnené osoby) zo strany výživou povinného rodiča predstavovať 20% až 30% zo sumy jeho čistého príjmu. Takto stanovené výživné na maloletého F. zodpovedá nákladom potrebným na uspokojovanie jeho odôvodnených potrieb. Otcovi zostane dostatok finančných prostriedkov potrebných na aktívne strávený čas s maloletým F. počas realizácie styku.

22. V závere odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa dostatočným spôsobom vysporiadal s ostatnými námietkami uplatnenými otcom dieťaťa už počas prvoinštančného konania a vzhľadom na to, že otec dieťaťa ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné osobitne zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihliadnuť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

23. V súlade s vyššie uvedeným odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie správne rozhodol aj o zročnom výživnom a správne rozhodol i o trovách konania.

24. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 CSP., pretože žiaden z účastníkov nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 CMP.

25. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).